

N:o 59.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 30 mars 1909.
— — — — Andra Kammaren den 30 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge, dels ock en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 9 och memorial n:o 14.)

Till Konungen.

Genom proposition n:o 28 af den 5 nästlidne februari har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

I samband härmed har Riksdagen till behandling förehaft en inom Riksdagen väckt motion, i hvilken hemställts, att Riksdagen måtte, med godkännande af propositionen i öfriga delar, besluta sådan ändring af 1 § i förordningen, att första stycket under b) skulle erhålla följande lydelse:

»b) då resa sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan Värmland och Dalarne samt Ljusnebäcken i Härjedalen, eller öfver gränsen mot Kalls socken i Jämtland, samt från södra gränsen af Frostvikens socken och norr om denna belägna orter:»

Denna motion har i hufvudsak vunnit Riksdagens bifall, hvadan Riksdagen, med ändring af det af Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget till förordning, antagit en förordning af den lydelse, härvid fogade bilaga utvisar.

Vissa omständigheter synas emellertid tyda på, att befolkningen i en del trakter vid gränsen mot Norge möjligen kan vara i behof af tullfrihet för större varukvantiteter än de i den af Riksdagen sålunda antagna förordning fastställda. Då det otvifvelaktigt för den del af gränsbefolkningen, som för inköp af lifsförnödenheter är företrädesvis hänvisad till norska orter, är af stor betydelse att få tullfritt på en gång införa tillräckliga mängder af sådana varor, synes det vara påkalladt, att en undersökning föranstaltas till utrönande, huruvida och i hvilken omfattning en i sådant afseende utsträckt tullfrihet lämpligen bör medgifvas, utan att anledning till missbruk därigenom gifves, och Riksdagen får sålunda hos Eders Kungl. Maj:t begära en utredning i sådant syfte.

Stockholm den 30 mars 1909.

Med undersåtlig vördnad.

*Bilaga.***Förordning***angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge.*

§ 1.

Vid resa annorledes än med järnväg från Norge till Sverige öfver nedannämnda delar af gränsen vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelafgift som tull, samt brännvin och sprit jämte därmed beredda drycker äfvensom vin, för hvilka senare varor tull skall erläggas, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt och, hvad beträffar socker, jämväl skattefritt medföra följande mindre partier, nämligen:

a) då resa sker öfver de delar af gränsen, som äro belägna mellan gränsstationen i Mitandersfors i Värmland och gränsen mellan Värmland och Dalarna samt mellan Ljusnebäcken i Härjedalen och Kalls socken äfvensom mellan Kalls och Frostvikens socknar i Jämtland:

bröd, alla slag, tillsammans 10 kilogram,

fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,

garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,

kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,

malt, 10 kilogram,

maltdrycker, alla slag, tillsammans 5 liter,

risgryn, 5 kilogram,

socker och sirap, alla slag, tillsammans 5 kilogram,

spannmål, omalen, 40 kilogram,

» malen, 25 kilogram,

tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,

väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 25 kronor, samt

andra varor till ett sammanlagdt värde af 20 kronor;

b) då resa sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan gränsen mellan Värmland och Dalarna samt Ljusnebäcken i Härjedalen, eller öfver gränsen mot Kalls socken i Jämtland, samt från södra gränsen af Frostvikens socken och norr om denna belägna orter:

bröd, alla slag, tillsammans 20 kilogram,
 fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
 garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
 kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,
 malt, 40 kilogram,
 maltdrycker, alla slag, tillsammans 10 liter,
 risgryn, 5 kilogram,
 socker och sirap, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
 spannmål, omalen, 150 kilogram,
 » malen, 100 kilogram,
 tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,
 väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett värde af 40 kronor, samt
 andra varor till ett sammanlagdt värde af 30 kronor.

Där vara af resande medföres i större myckenhet, än ofvan stadgats, skall tull och, hvad beträffar socker, jämväl sockerskatt enligt hvad eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Afgiftsfrihet, hvarom i denna § sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsikt införas, vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlämnas såsom ersättning för verkställt arbete, ej heller för varor, som af handlande eller för handlandes räkning införas, såvidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Resande vare, om tulltjänsteman eller tullbetjänt sådant fordrar, skyldig att, jämte uppgift om yrke och hemvist, aflämna en under edlig förpliktelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor han medför, icke införas i handelsafsikt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilken räkning de införas. Underlåter någon aflämna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

§ 2.

1. Om i gränstrakterna mellan Sverige och Norge någon äger eller brukar egendom på båda sidor om gränsen och dessa egendomar antingen gränsa omedelbart till hvarandra eller äro så belägna, att afståndet mellan egendomarnas närmaste gränser ej öfverstiger 20 kilometer, må utsäde, kreatur och redskap, som erfordras för den i Sverige belägna egendomens skötsel, tullfritt föras öfver gränsen till Sverige

2. Varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Sverige till Norge för att förädlas genom blekning, färgning, garfning, malning, spinning, väfning eller annan dylik bearbetning eller för reparation och som efter sådan förädling eller reparation återinföras, skola vid återinförseln vara fria från tullumgälder.

Likaså skola varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Norge till Sverige för att här undergå sådan förädling eller reparation, om hvilken nyss blifvit sagdt, och därefter till Norge återutföras, vid införseln till Sverige vara fria från tullumgälder.

3. Dragare och fordon, som uppenbarligen användas endast för transport af gods eller personer från Norge till Sverige, äro ej underkastade tullafgifter.

§ 3.

Till förekommande af missbruk af de i 1 och 2 §§ gjorda medgifvanden äger generaltullstyrelsen eller i särskildt fall tullmyndighet vid gränsen att meddela de närmare kontrollföreskrifter, som kunna anses erforderliga.

Denna förordning skall träda i kraft den 16 maj 1909, och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den 15 maj 1910; dock att hvad i 2 § är föreskrifvet skall äga tillämpning, allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.
